

teho jenickeho narodzeneho Ssyna wot Wotza, kotryž je polny Rady a Prawdy a so by pschi wuredjenym Sswjedomnju a Njehow dla slusniwej Wutrobi to nasch Trost byl: Moj Jesus je polny Rady! tak so bychmy sazwyblowacz netrebali. Pshetoz dyz won Wodacze flubi, da je won polny Prawdy a nejebe; ale dzerzi ton Sslub polny Rady, Moz swojeje Prawdy. So pak by nascha Wutroba we tym posyluena a roswjetlena byla, da prosymy my tebe sa twoju Radu we nuternym a Boh daj, wjerjazym Wotze naschu a Krylschu.

Szenje na tseczi Sswedzen Hodow aby Ssw. Jana teho Szenika,
Joh. 1. v. 1—14.

W Spoczatku bje to Ssłowo, a to Ssłowo bje pola Boha, a Boh bje to Ssłowo. To same bjesche we Spoczatku pola Boha. Schitke Wjezy su psches tosame czinene, a bes tehosameho neje niczo sczinene, schtoz czinene je. We nim bje Ziwjenje, a to Ziwjenje bje Ssłowekow Sswjetto. A to Sswjetto swjeczesche we Sszjemnoszi, a Sszjemnosz neje jo japschijata. Ssłowek bje wot Boha poslan, sMenom Jan. Ton pschindze na Sswjetsenje, so by swjetsit wot teho Sswjetta, so bychy schizy psches neho wjerili. Ton samy nebje to Sswjetto, ale so by won swjetsit wot teho Sswjetta. To bje to prawe Sswjetto, kotrez schitkich Ludzi roswjeczi, kiz do Sswjetta pschindu. Won bje na Sswjeczi, a Sswjet je psches neho sczineny, a Sswjet jeho neposna. Won pschindze do teho Sswojeho, a czi Sswoji jeho horje newfachu. Kajz wele pak jeho horje wfachu, tym da won Moz, so bychy Boze Dzeezi byli, kotriz do jeho Mena wjerja. Kiz nejsu sKrwje ani sWolje teho Sszeta, ani sWolje jeneho Muza, ale wot Boha su narodzeni. A to Ssłowo sczini so Sszeto, a bydlesche bes nami, a my widzimy jeho Krasnosz, jako Krasnosz teho jenickeho narodzeneho Ssyna wot Wotza, polne Rady a Prawdy.

Hacz runje tuto Szenje jene nesnajomne Prjedowanje je sa nerošwuczeneho Ssłowka a sa czechke dzerzane budze, dokelz my we nim wjazy potajnych Ssłowow fluschimy, hacz we drubich Szenjach: da jalezi so nam tola je rospomnicz, a tych Nyczow a Ssłowow, skotrymiz Jan wuczil je, swuknycz, dokelz Czaz tak sobu pschineše. So pak wone nam potajne byle su, je to Wina, so so my na nje prozowali nejsmy, ale smy sa to sdrubimi lupyimi Wjezami wokolo khodzili. Naschi Wuczerjo su sebi jo tez sami czechke czinili, a su so tehodla skoro lupy myslili, dokelz jo se swosim Nosomom wugrunto- wacz zychu. Pshetoz žane Ssłowo we swjatym Pishmi neje tak puadne, so by Nosomom wopschijate bycz molo.

Ja najwoszebnišcha Wuczba je tehodla, so tudy ton najweczi Artikel wot teju dweju

Naturow a dvojakeho Naroda Krystusoweho wobtwerdzeny budze. Kprjenemu jeho wjeczny Narod wot Boha teho Wotza, Moz kotrehoz won schitko Bojstwo, Bycze a Krasnosz ma, kotrez ton Wotz sam ma. Kdrubemu, jeho czjelny Narod wot Knežny Marije, psches kotryž won tez schitko, schtoz Sszeto a Krej je, na so wfal bjesche. Potom pschindze won tez na ton Wuzitk.

My zemy da sebi priotk stajicz

Janowu Wuczbu wot teju dweju
Naturow we Krystusu.

I. Kak we Krystusu dwje Naturl, ta bojsta a ta człowska, staj.

II. Kajke krasne Wuzitki my steho mamy.

Tajka krasna Wjez budze tudy we tym hubnym Ssłowi sewschitkimi jejnymi newu-